

ŽUPNE OBAVIJESTI

VELIKI PONEDJELJAK – 7.30 + Mikulić Elizabeta i Franjo god.

VELIKI UTORAK – 7.30 + Novosel Iva

VELIKA SRIJEDA – 7.30 + Golubić Stanko god.

VELIKI ČETVRTAK - Dan ustanovljenja euharistije i svećeničkog reda

Misa večere Gospodnje – 19.00 + Hren Marija god. i Petar
- nakon svete mise – *Getsemanska ura (klanjanje)*

VELIKI PETAK - Dan Isusove muke i smrti na križu

17.00 – obredi Velikoga petka

VELIKA SUBOTA

Isus je u grobu, naša crkva će biti otvorena tijekom čitavoga dana!

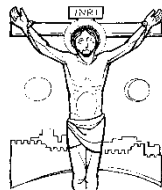
20.00 – Vazmeno bdijenje - misa uskrsnuća – (*blagoslov jela!*)

NEDJELJA – USKRS

7.30 + župna (*blagoslov jela*)

9.30 + Labaš Damir god.

11.00 + Mišak Ivica, ob. Kosec i Mišak

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - **srijeda u 18.00;**
dječji zbor - po dogovoru.

*Počinja se strašna muka
koju trpi Isus Bog.
Na što njega samo nuka
naroda grijeh nevoljnog.*

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
ožujak, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 17 (226)

24. ožujka 2013.

CVJETNICA - Nedjelja muke Gospodnje

Himan Kristu Kralju

*Slava, čast i hvala ti, spasitelju, Kralju Kriste,
Kom Hosana klicahu mala usta djece čiste.*

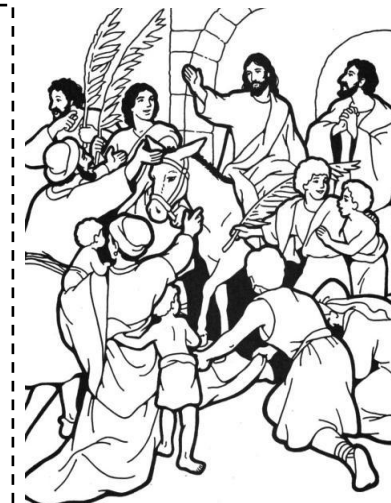
*Izraelov Kralj si ti, Davidov o svijetli sine,
Što u ime Gospodnje dolaziš nam pun miline.*

*Zborovi te hvale svi u nebeskim darovima,
Smrtan čovjek ujedno i stvorenja, što ih ima.*

*Puk židovski nekada s palmama je tebe sreto,
S pjesmom, željom, molitvom
dolazimo mi ti eto.*

*Oni te veličahu još u smrtnom tijelu tvomu,
Mi ti sada pjevamo kao Kralju preslavnomu.*

*Milo njih si primio, i naš poklon primi tako,
Kralju dobar, milostiv,
koji ljubiš dobro svako.*

Pjesma prije evanđelja

*Krist postade poslušan
do smrti, smrti na križu.
Zato ga Bog preuzvisi
i darova mu Ime,
Ime nad svakim imenom.*

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Današnjim danom ulazimo u Veliki ili Sveti tjedan. U potresnim prizorima pred našim se očima odvija najveći drama ljudske povijesti: Muka i smrt Sina Božjega. Obrede današnjega dana započinjemo u radosnom raspoloženju. Prisjećali smo se Isusovog svečanog ulaska u Jeruzalem.

Masa ljudi razdragano pozdravlja Isusa, mašu mu zelenim grančicama, kliču mu „Hosana...“ Ali ti će ga isti ljudi za par dan prezreti, osuditi i tražiti njegovu smrt. Ti isti koji su ga tako zanosno i pozorno slušali, koji su odobravali sve što je izrekao, koji su se divili njegovim čudesima, ti isti kojima je toliko puta pomogao, za samo par dana mijenjaju svoj stav prema Isusu; traže da mu se sudi, a za razbojnika i ubojicu Barabu traže da bude pušten na slobodu.

Ova današnja nedjelja i svima je nama i poziv i opomena da se prema Isusu Kristu, Crkvi i svetinjama nipošto ne ponašamo poput ovih stanovnika Jeruzalema. Nažalost, moramo priznati da i u našoj sredini ima puno onih koji su možda još i gori od ovih stanovnika Jeruzalema. Zar nisu takvi svi oni kojima Crkva treba samo da bi obavili sakramente – a do tih sakramenata baš ništa ne drže, ti sakramenti im ništa u životu ne znače. Oni svoju vjeru ne žive, oni svoju vjeru ne svjedoče već naprotiv kletvama i zlodjelima sramote i nas i Boga.

A taj isti Bog je preko svojega Sina za sve nas dao svoj život. Podnio je strašnu muku i smrt na križu. Isus je umro na križu da bismo mi mogli živjeti, da bi se mi mogli spasiti. A što mu mi za uzvrat dajemo – dajemo mu nove rane na njegovom svetom tijelu. Svaki naš teški grijeh, svaka naša uvreda, svako naše ignoriranje i omalovažavanje naših svetinja je novi udarac po tijelu našega Spasitelja. Zar nije Isus dovoljno za sve nas pretrpio? Moramo li ga i nadalje toliko vrijeđati i ponižavati?

Neka Isusov svečani ulazak u Jeruzalem i muka koju danas slušamo bude svima poziv da spremni uđemo u vazmeno trodnevlje. Zato budimo svi zajedno oni koji Kristu kliču i koji ga slave i danas i u sve dane našega života... pa i onda kada naš životni križ oteža, jače pritisne, čak i onda kada nam se bude činilo da su nam sve lađe potonule i da izlaza nema... baš tada će nam snaga neba najviše trebati i baš tada imajmo i snage i potrebe zahvalno slaviti Krista. Ali slaviti ga po braći koja su uz nas, kojima ćemo upravo poput njega činiti dobro, tješiti ih, opraštati im i pomagati im u nošenju životnog križa.

Josip Hadrović, župnik

PRIGRLI K SEBI SVOJ KRIŽ

Neki se jednostavan i siromašan čovjek nakon napornog radnog dana uvijek vraćao kući umoran i zlovoljan.

Zavidno bi promatrao ljude koji su se vozili automobilima ili sjedili za punim stolovima u kafićima.

"Ovima mora da je jako dobro", mrmljao je čovjek, skupljen u gužvi u tramvaju.

"Oni ne znaju što znači mučiti se... Njima cvjetaju ruže. Kad bi oni morali nositi križ koji ja nosim!"

Bog je vrlo strpljivo slušao čovjekove jadikovke, a jedne ga večeri pričeka na vratima njegove kuće.

"Ah, jesi li to ti Gospodine, Bože?" upita čovjek kad ga vidje. "Ne pokušavam me uopće udobrovoljiti, dobro znaš kako je težak križ koji si mi stavio na leđa" – dometne čovjek ljutito.

Bog mu se prijazno nasmiješi. "Dođi sa mnom, dat ću ti mogućnost da odabereš drugi križ", reče.

Čovjek se odjednom nađe u velikoj prekrasnoj špilji. Bila je puna križeva: malih, laganih, velikih, teških, mekih... dragih kamenjem optočenim, grubih, glatkih.

"To su križevi koje nose ljudi", reče mu Bog. "Izaberi jedan."

Čovjek mrzovoljno odbaci svoj križ u kut, protrlja ruke i počne birati. Isproba najprije jedan lagani... no bio je dugačak i nespretan za nošenje. Zatim je izabrao jedan uglačani, ali taj mu je žuljao rame kao da je bio pun čavala. Dohvatio je sjajan srebrni križ, no preplavio ga osjećaj strašne osamljenosti i zaborava, pa ga je brzo vratio natrag. Isprobao je i mnoge druge križeve, ali svaki je imao neku manu.

Konačno, u polutami u kutu pronađe križ izlisan od nošenja, ni pretežak, ni nespretan, kao da je upravo za nj načinjen. Stavi ga na leđa i pobjedonosno poviče: "Ovaj ću uzeti!", te izide iz špilje.

Bog ga blago pogleda i u taj čas čovjek primijeti da je uzeo svoj stari križ, onaj koji bijaše bacio u kut kad je ušao u špilju, križ koji je nosio cijeloga života.

Naš nam Nebeski Otac u svojoj savršenoj očinskoj ljubavi nikad ne daje križ koji ne bismo mogli nositi. Prigrlimo zato, poput Isusa, svoj križ i prihvatimo ga kao Božji dar koji nam je dan kako bi nas ojačao i izgradio u upravo onakve ljude kakvima nas je Gospodin stvorio.